

## ДѢЙСТВИЕ ПЪРВО.

— 0 —

### ЯВЛЕНИЕ ПЪРВО.

Юлия (*занята*), Г-жя Дромелъ (*която влиза*).

Г-жя Дромелъ. На, на добъръ чясъ, унучко! Знайшъ ли че младия Шнури дойде?

Юлия. И азъ трѣбва да са радовамъ, ха?

Г-жя Дромелъ. На зашто не? той е богатъ, 25 годишенъ и иска да са жени за тебъ. —

Юлия. Азъ съмъ сиромашко чедо, 18 годишна и не ща да чюя занего.

Г-жя Дромелъ. Че защо бързашъ толкозъ? ти още нито си го видѣла.

Юлия. Менѣ ми са чини тѣй, кото че нѣма никакъ да ми угоди.

Г-жя Дромелъ. Пакъ отъ гдѣ ти дойде таквозъ нѣщо на умъ? дозволи ми да та попитамъ.

Юлия. Отъ гдѣ ли не? той иди, по заповѣдъ на драга та си майчица, да са жени за едно момиче, за кое то той нищо повече не знае, освѣнъ че име то ѝ е Юлия Щерчъ.

Г-жя Дромелъ. И туй дѣтинско послушание да ти не угоди?

Юлия. Че азъ майка му ли съмъ?

Г-жя Дромелъ. На ли знаешъ, че Г-жя Шнури ще да даде дъщеря си на сина ми само съ туй условие — ако земишъ ти нейния синъ; слѣдователно и азъ го желая.

Юлия. Дѣто ще да са каже, дѣвойка Шнури ще дѣли съ брата си; па зашто ли толкова упорствува майка имъ да ма земи менъ, бѣдно момиче за снаха.

Г-жя Дромелъ. Защо то ти има честь да и